

11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος
καὶ πανευφήμου Εὐφημίας. (†304)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ α' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

*** * ***

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον
 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου ^ν _{δλ}

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις ^ν _{δλ}

Σ^{Nη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ

των ^ν _{δλ}

Π^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^β _{γλ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^ν _{δλ}

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των ^ν _{δλ}

Α^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^β _{γλ} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^β _{γλ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ ε ως αν πα

ρελ θω^ν

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ

και συ εγ νως τας τριβους μου^ν

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^ν

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου^ν

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα·

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^ΛΝη ς

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^ε ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

^εστιν^κ

Ω^{Πα} τς πα ρα δο ξα θαυ ματος η τς Κυ ρι ς

^{Πα} α μνας^ε την αυ τς ε θε λς σι ον^{Δι} μι μς με νη νεκρω

σιν^{Πα} δι α πο νων α θλη σε ως^π κει με νη

τα α φω αι ματος προσ χυ σιν^π α να πη γα α

ζει σθε νει τς Πνευ μα τος^{Νη} η ην α ρυ ο με νοι^ε εις

^{Πα} ψυ χων κα θαρ σι ον τω τς πα ντος^{Δι} αι νε σιν προ σα γο

μεν^{Νη} Θε ω ε κα α στο τε^ν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ε
γ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ε
γ ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον ε
γ

Μ^{Πα} αρ τυς α λη θως πα νευ φη με θη ρων ε πε σxes Νη

ορ μας Πα ε
γ Δα νι ηλ ως το προ τερον Δι π
q και πυ ρος εν χα ρι

τι Πα ε
Δ ευ χε ρως κα τε τολ μη σας π
q και πα σαν α αλ

λην οι σα σα βα σα νον π
q ε δε ξω στε ε φος νι κης

α μα ρα ντον Νη π
q και αι α νε λη λυθας Πα ε
γ προς τον σοι

πο θος μενον πε ρι χα ρως Δι π
q ο θεν σε γε ραιρο μεν Νη ε
Δ και

μα κα ρι ι ζο μεν ν
ε

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ε
γ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ε
γ

Η^{Πα} ει ων Πα τε ρων συν αθ ροι σμα πι στε ως Ο Νη

ρον τη ση ^{Πα}κο ρυ φη ε πι τι θε ται ^{Νη}ον περ πα να οι
 δι με ^{Πα}ηγ κα λι σω φυ λατ τς σα ^Πτην θει αν
 πι ι στιν α πα ρα σα λευ τον ^Πεκ τρε πο με ε
 νη α πα σαν αι ρε σιν ^{Νη}και αι κα ται σχυ νς σα ^Π
 τς τς ψευ δς εν δο ξε προ α σπι στας ^{Δι}ο θεν σε γε ραι
 ρο μεν ^{Νη}και μα κα ρι ι ζο μεν ^ν

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος ^ΒΒου ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ ^Πεκ
 πα σω ων των α νο μι ων αυ τς
 Τ ην σο ρον των λει ψα νων σς ^νκα θο ρω
 ντες πα νευ φη με ^Πρω σιν α ρυ ο ο με θα α α δα
 πα νη τον ^Πκαι τας ψυ χας φω τι ζο με θα ^Πκαι νς εν
 ελ λαμ πο με θα ^Δκα θα ρ θεν τες νο η τως ^Δταις α
 κτι σι τς Πνευ μα τος ^Πμε σι τει αις σς ^Πι ε ραι αις
 Ευ φη μι α δι α τς το ^Πμε τα πο θς ευ φη

μὴ ὅ μὲν ἄ την ι ε ραν σθ πα νη γυνιν ἑ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἑ ε παι νε σα

τε αυ τον ἄ παν τες οι λα οι ἑ

Και πυ ρι προ σω μι λη σα ας ἑ και θη ρι

οις εκ δε δοσαι ἑ και εν λακ κω βε ε βλησαι κα αλ λι

παρ θε νε ἑ και τοις τρο χοις ε πι τε θεισαι ἑ εξ ω ων

σε Ερ ρυ σα το ἄ ο των ο λων ποι η της ἄ κα ται

σχυνας τον ταυ τα σοι ἑ μη χα νω με νον ἑ και δο ξα α

σας σε Μαρ τυς Ευ φη μι α ἑ την κη ρυ ξα σα

τον ε ε να ἄ Χρι στον εν δυ ο ταις φυ σε σιν ἑ

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

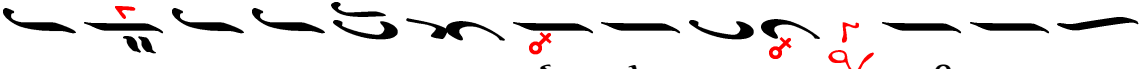
ἑ του Κυ ρι ου ἄ με ε νει εις τον αι ω να ἑ

Ευ τυ χη και Δι ο σκο ρο ον ἑ και τς τς

τοις ο μο φρονας ἑ Α κε φα λς α α μα τε και αι πα

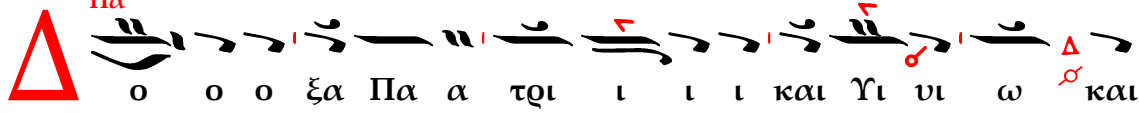
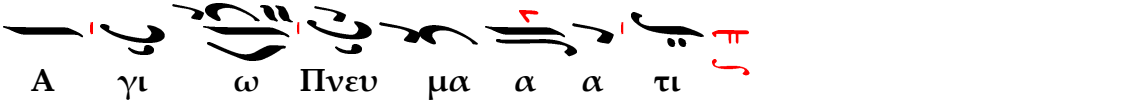
ρα φρο νας ἑ τς α νι α τως νο ση σαν τας ἑ εις

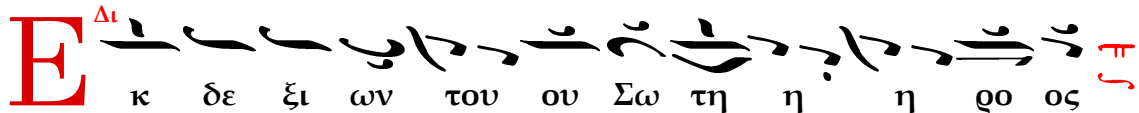
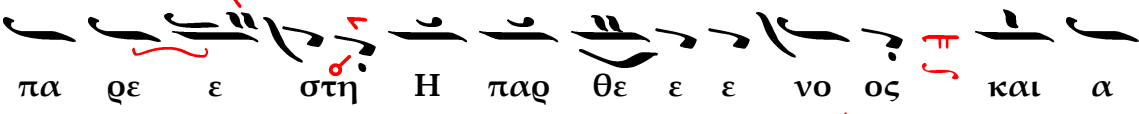
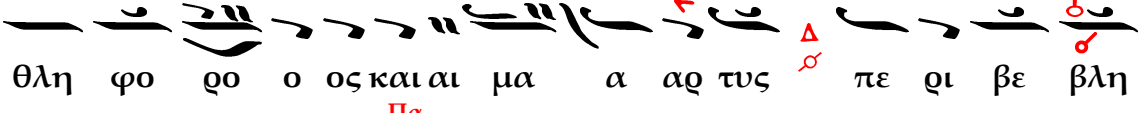
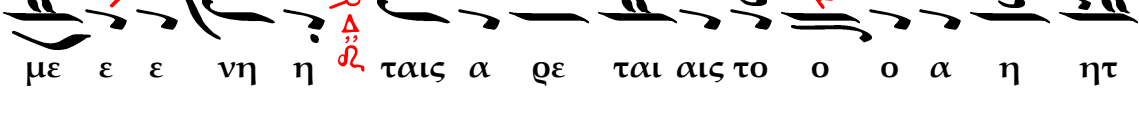
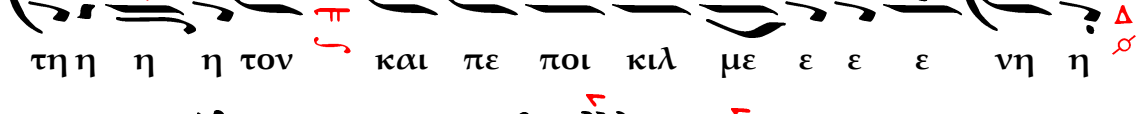
τε ε λος κα τη σχυ νεν ἄ Ευ φη μι α η σε πτη ἄ

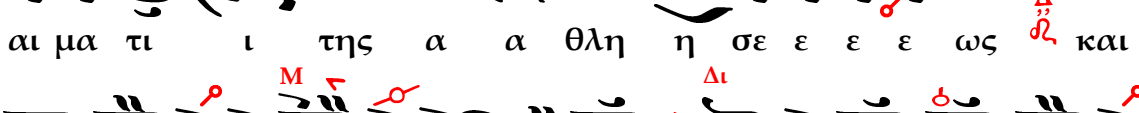
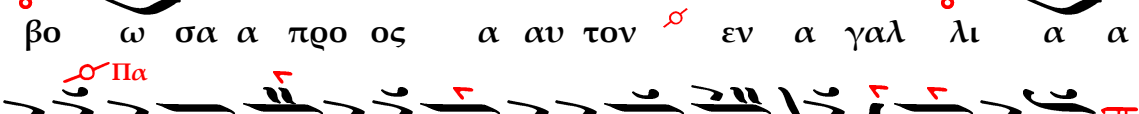
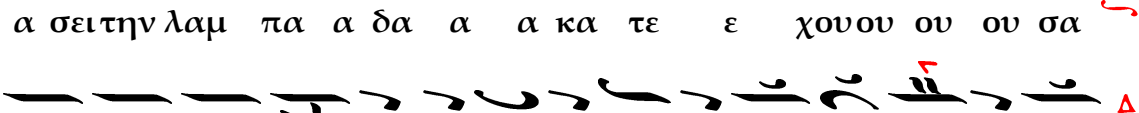
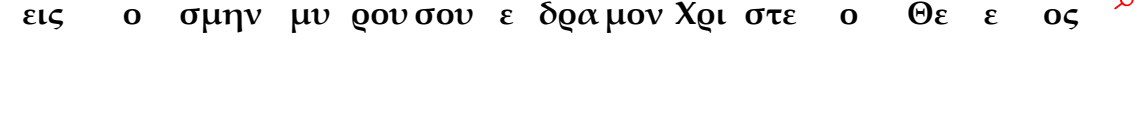

 και Χρι στον α νε κη ρυ ξε ταις θε λη σε σιν ε νεο

 γει ει αις τε α μα δι πλυν ο ντα καθ υ πο

 στασιν δε Ε ε να ως οι Πα τε ρες ε τρα νωσαν

Ἦχος Πά.

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

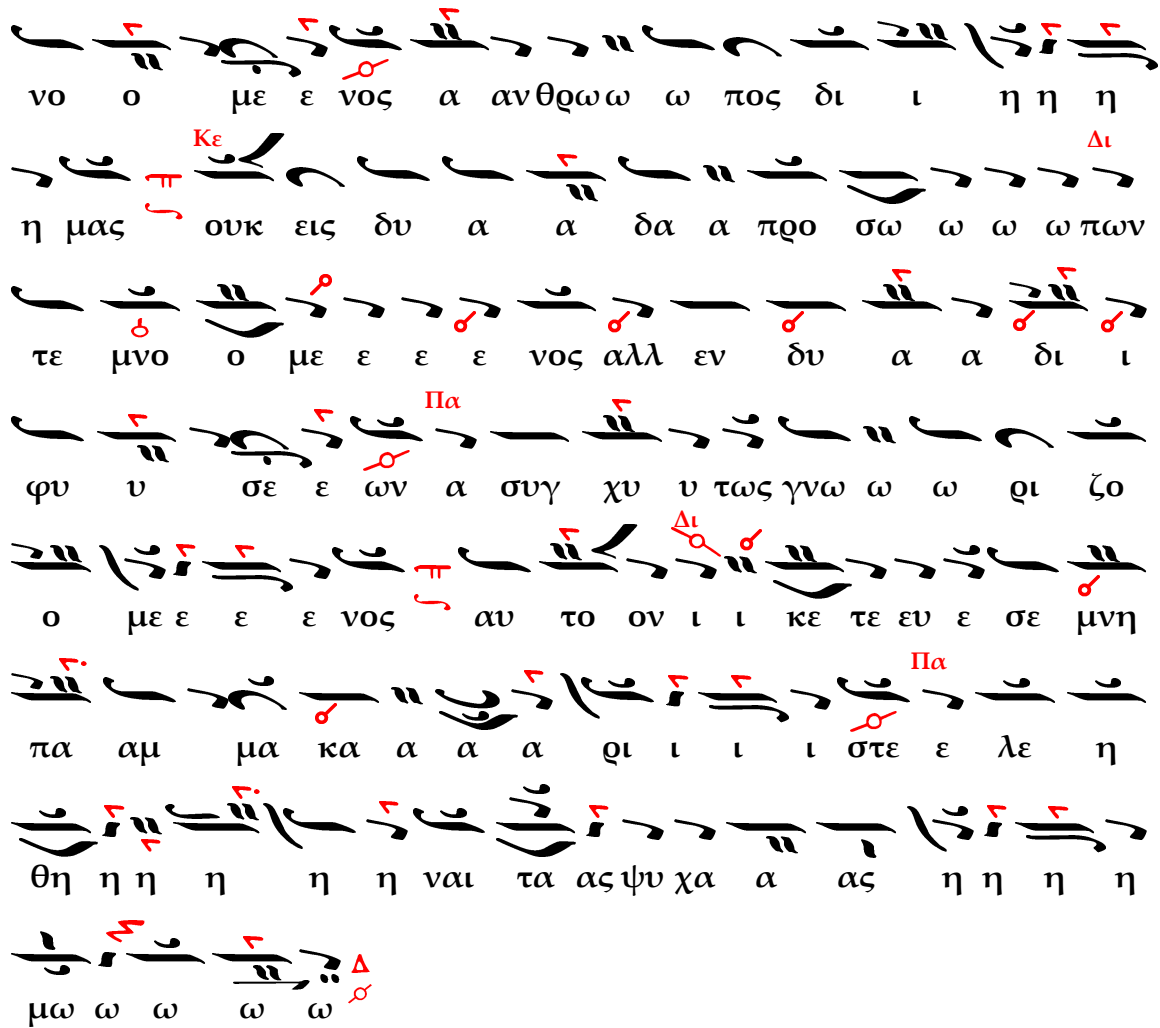

 κ δε ξι ων του ου Σω τη η η ρο ος

 πα ρε ε στή Η παρ θε ε ε νο ος και α

 θλη φο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς πε ρι βε βλη

 με ε ε νη η ταις α ρε ται αις το ο ο α η ητ

 τη η η η τον και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η

 ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι

 αι μα τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και

 βο ω σα α προ ος α αυ τον εν α γαλ λι α α

 α σειτην λαμ πα α δα α α κα τε ε χουου ου ου σα

 εις ο σμην μν ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος

ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ε ε
 ε γω ^{Κε} μη η χω ω ρι ι ση η ης με ^{Νυ} υμ φι
 ε ε ε ^{Δι} Ε που ου ρα α νι ι ι ι ε ^{Δι} αυ της ταις
 ι ι ι κε ε σι ι ι αις ^{κα} α τα α πεμ ψο
 ον η η μιν ^{παν} παν το δυ να με Σω τηρ τα α ε λε ε
 ε η η η η σου

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

^{Πα} **Κ** αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω νας των αι ω ω νων α α α μην
^{Πα} **Τ** ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε ^{τις} τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο
 νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
 η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
 σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε

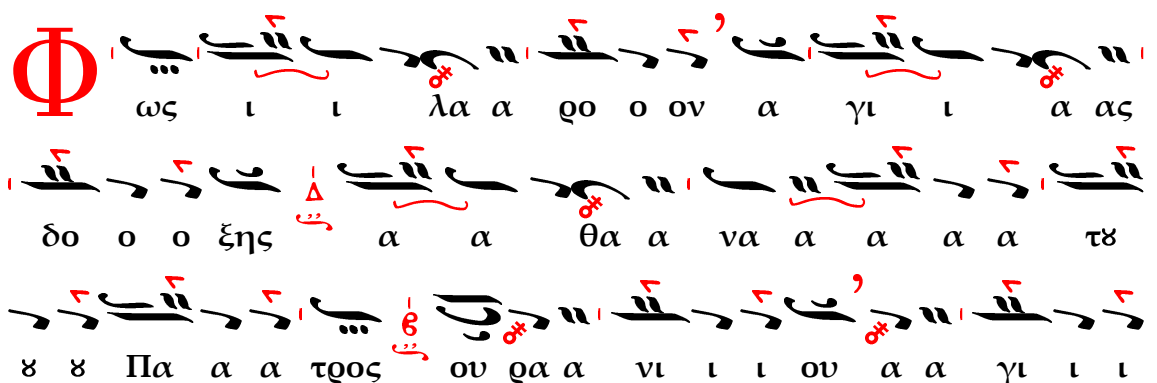

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ.

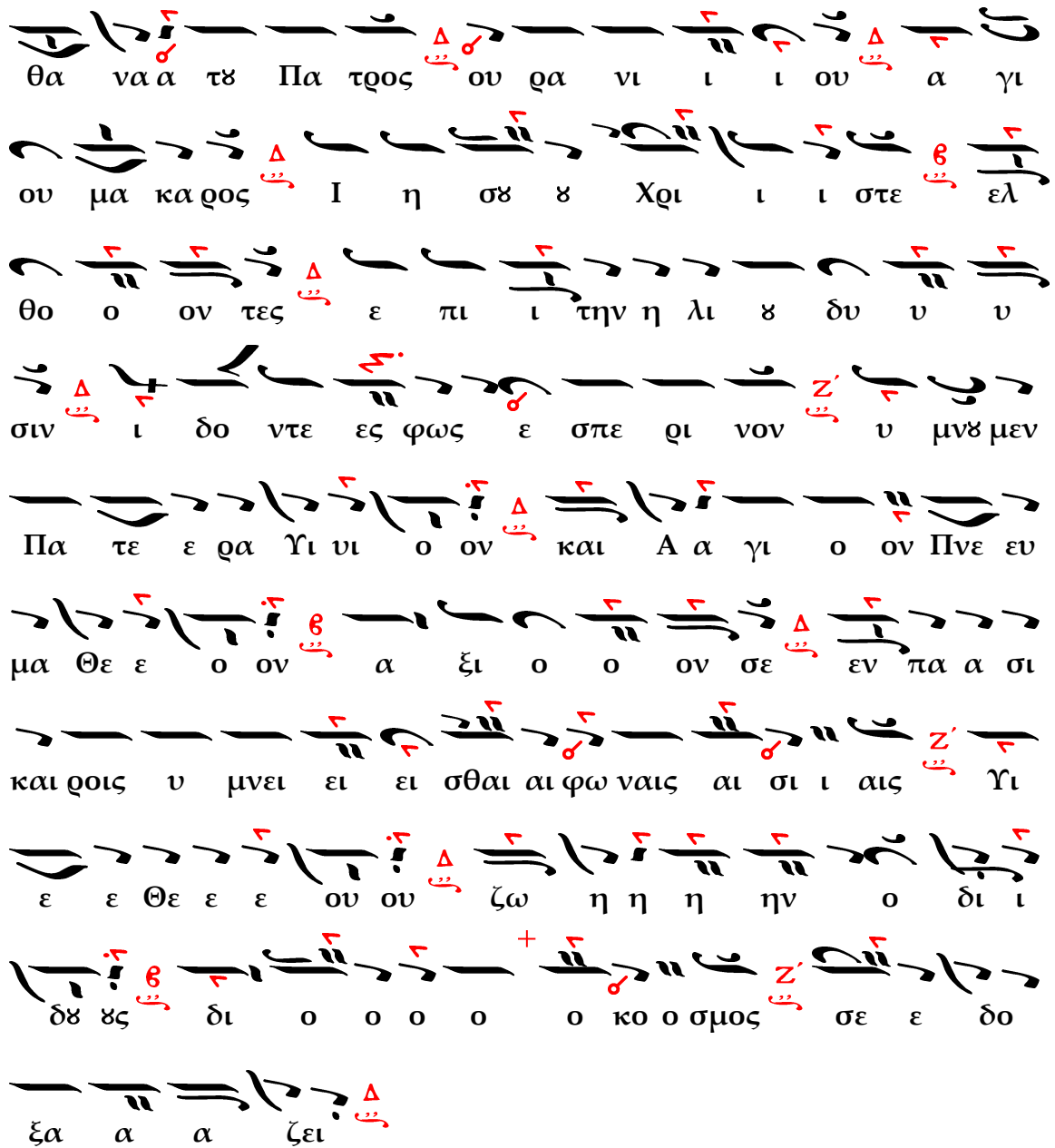

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

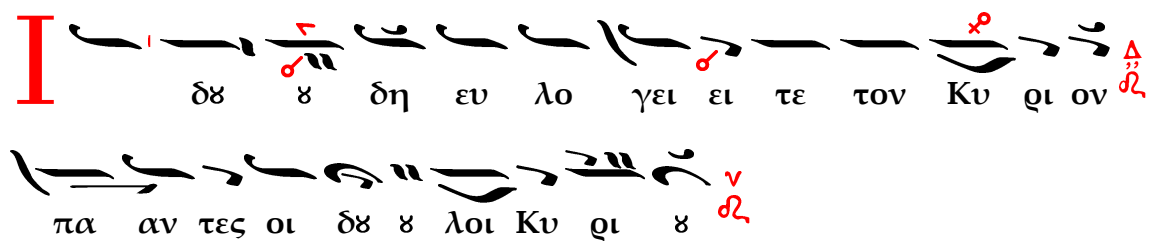
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

Ι δὲ ὁ δὲ δὲ εὐ λο γει εἰ τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ ὁ λοι Κυ ρι ο

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δὲ ὁ δὲ δὲ εὐ λο γει εἰ τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δὲ ὁ λοι Κυ ρι ι ο ο ο ο

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος εἰ σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος εἰ σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Κε ρ

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρηματα ταυτο ματος μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνο ματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αντιληπτωρ της ψυχης μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐνο ματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-Θ

Ἡ βοηθεια σου Κυρι

ταυτο ποιησαντος του σου ραβδον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη

η βοηθεια σου

Ἡ βοηθεια σου Κυρι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος 97 Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

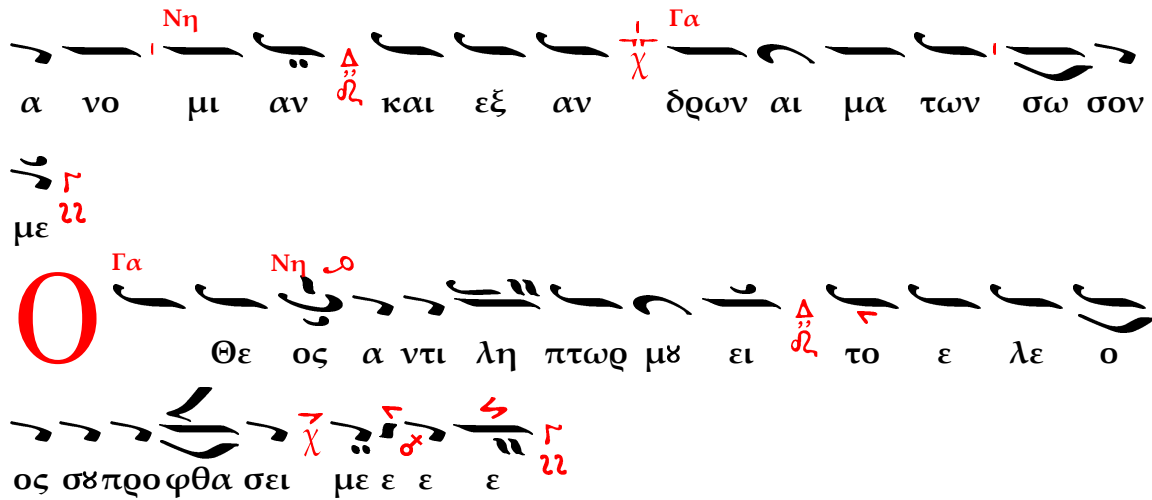
Νη ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηει τῇ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτροῦ-μενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ

προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πα-ράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετρο-βόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περὰ-των γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει

ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΘΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰδιόμελα ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ευ τε πα α ντε ες οι πι στοι π την ε τη σι ον
μνη μην της πα νευ φη μ8 ευ φη η μι ι ας μετ
εγ κω μι ων υ μνη σω ω μεν λε ε ε γο ο ο ο

ντες ^π₉ χαι ροις α θλη φο ρε και Μα α αρ τυς η των τυ
 ραν νων τα θρα ση κα ταρ γη η σα α σα ²² και των
 κα κο δο ξων την α νοι αν α α πε λε ε εγ
 ξα α α α σα ^π₉ χαι ροις της Χαλ κη δο νος το κα αλ
 λι στο ον θρε εμ μα ^π₉ και των ορ θο δο ξων το α α
 σει ει στον ε ε ε ε ρει ει ει σμα ^π₉ χαι ροις η δι
 α Χρι στο ον τον νυ υμ φι ι ι ο ο ο ον ος ^π₉
 την μεν ακ μην τς σω ματος ταις βα σα νοις κα τα να λω
 σα α σα ²² τη δε ε ψυ υ χην ταις α κτι σι τς Πνε ευ
 μα τος ε εκ λαμ πρυ υ υ να α α α σα ^π₉ χαι ροις η
 πρε σβευ ς σα πα ντο ο τε υ περ των πι στει ει και αι πο ο
 θω τε λς ντω ων ος ς ²² τα α μνη μο ο ο
 συ υ υ υ να ^π₉

Ἦχος ^{Δι}

^{Δι}
Ω τς πα ρα δο ξς ς ς θαυ μα α τος ^Δ ωσ περ
 ζω σα η Μαρ τυς και θα νς σα α εν λα α αρ να α α

α κι ^Δ ταις τι μι αις αυ τη ης χε ερ ^Δ σι τον η
 με τε ρον Το ο ο μον ε πε ε ε φε ε ε ε ρε ^{Νη} ^θ τον
 δε των αι αι ρε ε ε τι ι κων ^θ τοις πο σι ι κα α
 α τε πα α α τη η η η σεν ^{Δι} ^ν εκ φαυ λι ζσ α α τσ
 σ των το κα κο ο νσν και βλα α α σφη μον ^Δ
 των δε πι ιστων κρα τυ νσ σα το Ορ θο ο ο ον και
 α κι ι ι ι βδη η η η λον ^θ ε να μεν καθ υ πο
 ο στα α σιν τον Χρι στο ον κη η η ρυτ το ο ντων ^Δ δι
 πλσν δε κα τα φυ υ υ σιν και αι θε ε ε ε λη
 η η η σιν ^θ ης ταις πρε σβει αις Χρι στε ο Θε ος ^Δ ει
 ρη νην ταις εκ κλη σι αις σσ δω ρη η σαι και ταις ψυ
 χαις ημων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Ἦχος ὕψ Γα ϕ

^{Νη} **Τ** ς της α θλη σε ως Μαρ τυς α γω ω να ας και της
 πι ι ι στε ως ^υ ^ϑ ς υ περ Χρι στσ σ η γω ω νι
 ι σω ^{Πα} ^υ ^ϑ εν α σθε νει ει τσ σ θη η η η λε

ε ος φυ υ υ σει ει ^{Νη} επα ξι ι ως τι ις
 δι ι η γη σε ται αι ^η η τις ε ξει πειν κα τι ι σχυ
 υ υ σει ει ^{Γα} των α ρε των σθ τα προ τε ρη η
 μα α τα ^η και των σων θαυ μα α τω ω ω ν τα α πλη
 η θη ^{Πα} Ευ φη μι ι ι ι α πα α νε ε ευ φη
 η η η η με ε ^{Νη} το τε στερ ρον των ο ορ θων δογ
 μα α α α των ^{Πα} και ορ θο δο ξι ι ι ι α ας το
 μο ο ο νι ι ι μο ον ^{Νη} δι ο και υ πο των θει
 ων ^{Γα} Πα α τε ε ρων ^η τον της πι στε ως Ο ο ο ρον ως ζη
 λω της τα αυτης πε πι στε ευσαι ^η ον και φυ λαττεις δι
 α πα ντο ο ο ος α πα α ρα α α τρε ε ε ε
 πτον ^η και πρε σβευ εις υ πε ερ των ψυ χω ω ω ω
 ων ^Μ η η μων ^{Γα}

Ἦχος ^η Πα ρ

Μ ^{Ββ} αρ τυ ρι κην πα α νη η γυ υ ριν ε πι γης
 τε λθ θ με ε νην ^η κα το πτε ε ε ευ ο ντε ες

ση με ε ρον ^{B8} ευ φραν θω ω μεν τω ω ω πνευμα α τι ⁶
 και σκιρ τη σω μεν α α γα αλ λο ο ο με ε ε ε
 νοι ^π συ νε κα λε σε γαρ η μας Ευ φη μι
 ι α α η η σε ε ε πτη ^π δι α τδ ι ^{B8}
 ε ρδ και κα λδ της Εκ κλη η σι ι ι α ας
 ποι οι οι με ε ε ε νος ^π και προ θει σα η
 μι ^{Δι} ι ιν ε ε α α αυ την ^{B8} συγ χω ρει ε ε
 κα α στω τον α γι α σμο ον α α α πα
 ρυ υ υ σα α α α σθαι ^{B8} προ σελ θω μεν δη εν πι
 στει και α δι στα κτω δι ι α α νοι οι α μη δε ^{Δι}
 εν υ υ φο ο ρω ω ω με ε ε ε νοι ^{B8} ι να εκ
 της α γι ι ι ι ας σο ρδ ^{Πα} α παν τλη η η σω
 με εν α α α φθο ο ο ο νως ^π των νο ση μα α
 α α των την ι ι ι α α α α σιν ^π αι τδ με
 νοι συγ χω ρη σιν πα ρα Χρι στδ ς ς τδ Θε ε ς ^{Δι} και
 αι αι το με γα α ε λε ε ο ος ⁶

Δόξα.
Ἐκ τῆς Κυψέλης.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Σ η με ε ρον τῶ ε πῶ ρα νι ὀ Βα σι ι
λε ε ε ως η α μι αν το ος νυ υ υμ φη συγ κα
λει ει ει ει ται αι η η η μας προς ε στι α σιν
πνε ευ μα τι ι κην Ευ φη μι ι ι α α η πα
α α α αν σε ε ε ε πτος δευ τε ὄν φι λε ο ορ
τοι οι πα α α α α α αν τε ε ε ες μυ
στι κω ω ως ε ευ φραν θωω ω ω μεν εν τη παν
σε ε ε ε πτω α αυ της και λαμ πρα α α πα αν
δαι αι αι σι ι ι ι ι α καθα ρθεν τε ες τω νο ο
ϊ εν φαι δραι αι αι αις ται αις στο ο ο λαις κα τη
γλα ἱ σμε ε ε νοι οι τῶ θει ει ὀ ὀ Πνε ε ε ε
ευ μα α α α τος αυ τη γαρ ως α γνη πε ε ρι στε ε

ρα τω της παρ θε νι ι ι ι ας καλ λει ειτω Υι
 ω νυμ φε ευ θει ει ει σα ο λι κως την α γι αν Τρι ι
 α α α δα α εν ε αυ τη η η ει ει σω ω ω
 κι ι σα α α το Πα τε ρα και Υι ον και
 Πνε ευ μα α α Α α γι ι ι ον τον ε ε
 να Θε ε ον Ον και πο θς ς σα α και ζη η τς ς
 ς σα α εν η η η η θλη η η η σε δι
 ο ο ο ο και συμ βα σι λευ ει αυ τω ω
 ω ω ει εις αι αι αι ω ω ω ω νας εν τοις ε
 πς ρα νι οι οις σκη νω ω μα α σιν

Ἦχος Πα ρ

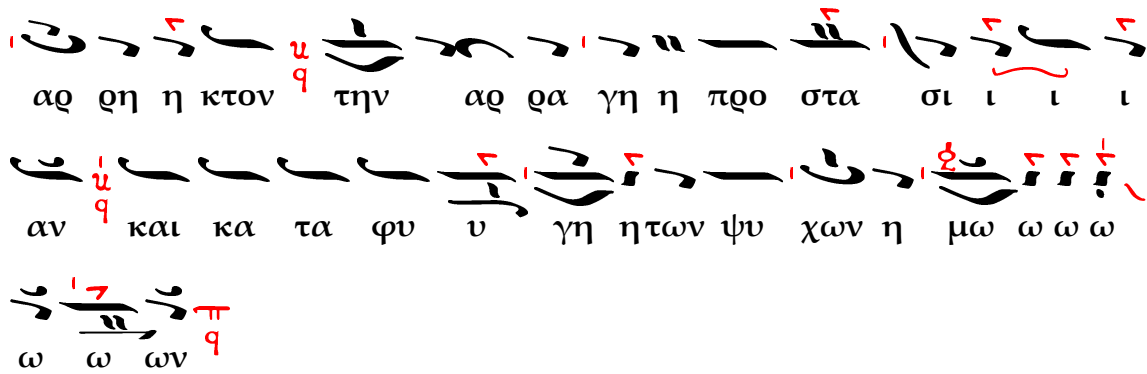
και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α μην

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος

την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε καθαρθῶμεν ἄδελφοί, χεῖλεσι ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἄρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

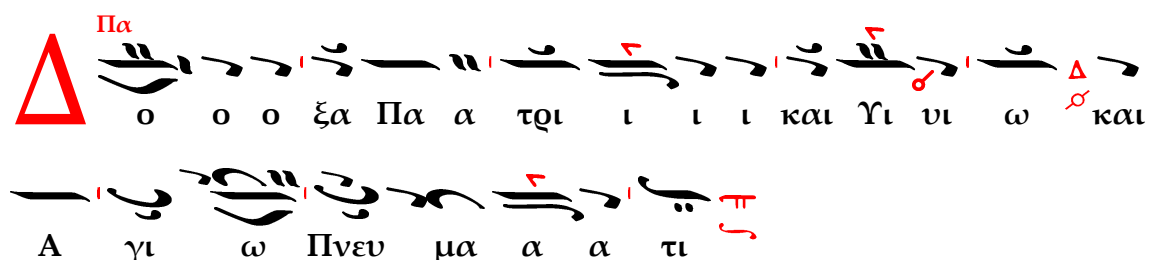
Ἔστης πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ἁσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, εἰς ἓν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν, ὁ Βυζαντίων ποιμήν· ὃν περ, φρούρει φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς πα-ντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα.

Ἦχος Πα

^{Πα}
Η δι ην θι σμε νηταις α ρε ε ταις και πε
 φω τι σμε ε νη η η τον λο ο γι ι ι ι σμον
^{Κε}
 η η μυ υ ρα προ ο χε ου ου ου σα εν ται αις
^{Δι}
 καρ δι αι αις τω ων πι ι ι ι στων η εκ της Ε
 ω ας α α α να τει ει ει ει λα α α α σα
^{Πα}
 ως α στη η η ρ φα ει ει νος και α θροι σμο ον ποι η
^{Πα}
 σα σα α δι α της του α γι ου Πνευ ματος ε πι
 φοι τη σε ως των θει ει ω ων Πα τε ε ε ε
 ρων μη δι α λι ι πης υ περ η η μων δυ σω
 που ου σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι
^{Πα}
 α πα νε ε ε εν δο ο ο ο ξε σω θη η ναι
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἦχος Πα

^χ
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα της Α θλη

φο ο ρου και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα της Α α θλη

φο ρυ και παν των των Α γι ι ων ε λε η

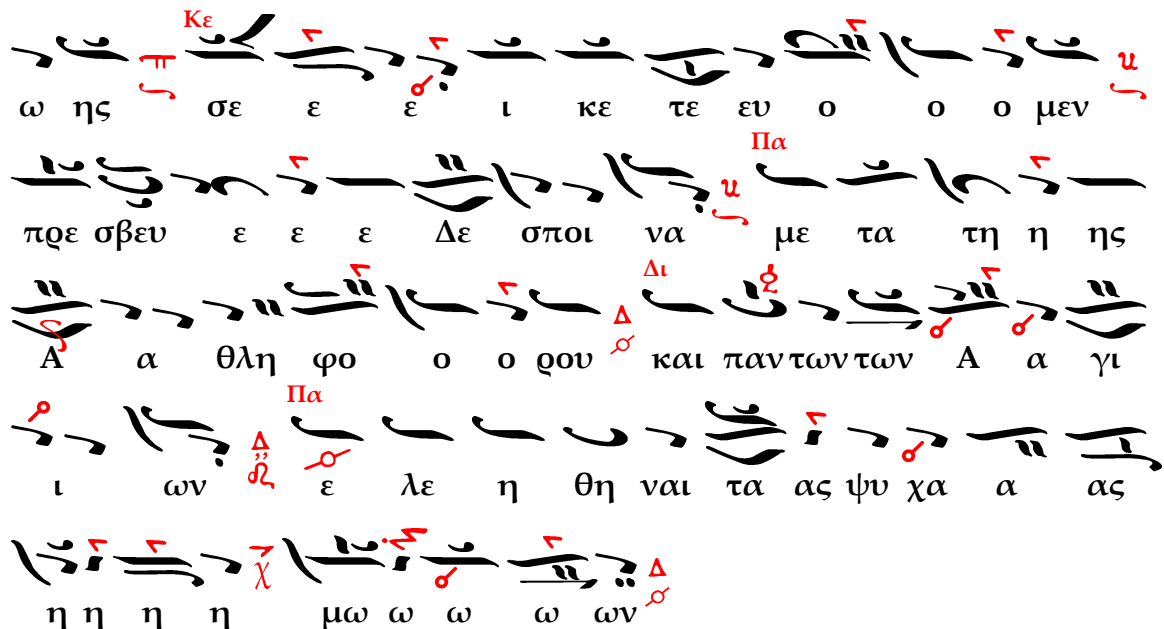
θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα

Ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϝ

Λιαν εὐφρανάς τας ορθόδοξας^Γ και κα
τη ησχυνάς τας κακοδόξας^Γ Ευφημίσια Χρι
στὸς καλλιπαρθένε^Π της γὰρ Τεταρτης Συνο
δοῦ κυρώσας^ϝ αἱ Πατρεσκαλῶως ἐδοὺγ
ματίσαν^Π Μαρτυς ἐνδοξέ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεὺ
ἐ^ϝδωρήσασθαι ἡμῖν τομέγα ἐελεε
ος^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^Γετην μεσίτευσάν τὴν σωτηρίαν του
γενέους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν Θεοτοκο κε Παρθένε
νε^Π ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου προσηφθῆσθαι οὐ
ος σου καὶ Θεὸς ἡμῶν^ϝ τοδιὰ σταυροῦ κατὰ δεξιά
αμενὸς παῖς ἑλευτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθοράς
ὡς^{Νη} φιλιανθρώπο^Γ οὐ^Γος^Γ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἄρτοκλασία·
Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *